

Mål C-562/23

Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande i enlighet med artikel 98 i domstolens rättegångsregler

Datum för ingivande:

11 september 2023

Domstol som begär förhandsavgörande:

Upravno sodišče Republike Slovenije (Slovenien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

24 augusti 2023

Klagande:

T-2 družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme d.o.o.

Motpart:

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije

Saken i det nationella målet

Överklagande vid Upravno sodišče (Förvaltningsdomstolen) med yrkande om upphävande av ett beslut att avslå en ansökan om förlängning av giltighetstiden för ett beslut om tilldelning av radiofrekvenser; den europeiska kodexen för elektronisk kommunikation; regulatorisk förutsebarhet för rättsinnehavarna; en unionsrättslig bestämmelses klara, precisa och ovillkorliga karaktär; direkt tillämplighet av unionsrättsliga bestämmelser

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Tolkning av unionsrätten, artikel 267 FEUF

Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

- 1) Är bestämmelserna i artikel 49.1 och 49.2 i direktivet om kodexen [Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation] klara, ovillkorliga och tillräckligt precisa för att enskilda ska kunna åberopa dem i förfaranden vid nationella förvaltningsmyndigheter och vid nationella domstolar?
- 2) Ska artikel 49.1 och 49.2 i direktivet om kodexen även tillämpas på en förlängning av sådana individuella nyttjanderätter till radiospektrum som tilldelades före ikraftträdandet av direktivet om kodexen, och vilka allmänna kriterier ska tillämpas i ett sådant fall för att avgöra huruvida en sådan individuell rättighet ska förlängas?
- 3) Om den andra frågan besvaras jakande: Ska artikel 5.2 i auktorisationsdirektivet eller artikel 5.2 fjärde stycket i direktivet om ändring av auktorisationsdirektivet [Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster] tillämpas vid bedömningen av skälig giltighetstid för individuella nyttjanderätter till radiospektrum som tilldelades under det att auktorisationsdirektivet [Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster] var i kraft och således med avseende på möjligheten till en förlängning av dessa, och är de bestämmelserna tillräckligt klara, ovillkorliga och precisa i detta hänseende för att det utifrån dem ska kunna bedömas huruvida giltighetstiden för en individuell nyttjanderätt till radiospektrum är skälig?
- 4) Om den tredje frågan besvaras jakande: Vilka kriterier ska tillämpas för att bedöma huruvida giltighetstiden för en individuell nyttjanderätt till radiospektrum är skälig eller huruvida det finns en skyldighet att förlänga denna?
- 5) Om den första, den andra eller den tredje frågan besvaras jakande: Ska vid beslut om förlängning hänsyn tas till den omständigheten att möjligheten till en förlängning utöver 15 år var uttryckligen utesluten enligt de nationella bestämmelser som var i kraft när ovannämnda nyttjanderätt upphörde?

Anförda unionsbestämmelser

Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv), särskilt artikel 5

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/140/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/21/EG om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/19/EG om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter och direktiv 2002/20/EG om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (nedan kallat direktivet om ändring av auktorisationsdirektivet), särskilt artikel 3

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (nedan kallat direktivet om kodexen), särskilt artiklarna 49, 50.1 och 124

Anförda nationella bestämmelser

I artikel 155 i Republiken Sloveniens konstitution fastställs följande:

”Lagar, andra bestämmelser och rättsakter av allmän karaktär kan inte ha retroaktiv verkan. Det kan endast i lag fastställas att vissa av dess särskilda bestämmelser ska ha retroaktiv verkan, när allmänintresset så kräver och i den mån detta inte påverkar förvärvade rättigheter.”

Zakon o elektronskih komunikacijah (lagen om elektronisk kommunikation) (ZEKom)

I artikel 50 i ZEKom föreskrivs följande:

”1) Beslut om tilldelning av radiofrekvenser ska utfärdas av myndigheten för en bestämd tidsperiod och närmare bestämt för en period på högst 15 år, med undantag för tilldelning av radiofrekvenser som är avsedda för mobila radiotelefontjänster för luft- och sjöfart.

...”

I artikel 51 i ZEKom föreskrivs följande:

”Giltighetstiden för ett beslut om tilldelning av radiofrekvenser får förlängas på rättsinnehavarens begäran, om alla de villkor som uppställs vid den tidpunkt då giltighetstiden för att använda dessa radiofrekvenser löper ut är uppfyllda.”

Zakon o elektronskih komunikacijah (ZEKom-1), som ersatte ZEKom den 15 januari 2013 och var tillämplig till och med den 9 november 2022, i och med Zakon o elektronskih komunikacijah (ZEKom-2) trädde i kraft den

10 november 2022, genom vilken direktivet om kodexen införlivades med nationell rätt.

I artikel 53.1 i ZEKom-1 föreskrevs följande:

”Beslut om tilldelning av radiofrekvenser ska utfärdas av myndigheten för viss tid, vilken ska vara skälig och ge möjlighet till avkastning på gjorda investeringar men får under inga omständigheter överstiga 15 år, med undantag för tilldelning av radiofrekvenser som är avsedda för mobila radiotelefontjänster för luft- och sjöfart.”

I artikel 54.1, 54.5 och 54.6 i ovannämnda lag föreskrevs följande:

”1) Giltighetstiden för beslut om tilldelning av radiofrekvenser, med undantag för beslut om tilldelning av radiofrekvenser i syfte att säkerställa tillhandahållande av allmänna kommunikationstjänster till slutanvändare, får förlängas på rättsinnehavarens begäran, om alla de villkor som uppställs vid den tidpunkt då giltighetstiden för att använda dessa radiofrekvenser löper ut är uppfyllda, och även med hänsyn tagen till de syften som anges i artiklarna 194–197 i denna lag.

...

5) Om förlängning beviljas ska myndigheten utfärda ett nytt beslut om tilldelning av radiofrekvenser.

6) Giltighetstiden för beslut om tilldelning av radiofrekvenser avsedda att tillgodose behov av mätning, certifiering och andra kontroller av radioutrustning, samt för beslut om tilldelning av radiofrekvenser som är avsedda för offentliga evenemang får inte förlängas.”

I artikel 240 i ZEKom-1 föreskrevs att beslut som hade utfärdats med stöd av ZEKom kunde ändras, upphävas eller upphöra att gälla på de villkor och på de sätt som föreskrevs i ZEKom-1.

I artikel 307 i ZEKom-2 föreskrivs däremot att beslut som har utfärdats med stöd av ZEKom-1 och vars tidsfrister ännu inte hade löpt ut när ZEKom-2 trädde i kraft ska ändras, upphävas eller upphöra att gälla på de villkor och på de sätt som föreskrivs i den sistnämnda lagen.

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i det nationella målet

- 1 Bolaget T-2 d.o.o. (bolaget T-2 för skapande, utveckling och saluföring av elektronisk kommunikation och därtill hörande utrustning) (klagande) hade en individuell nyttjanderätt till följande radiofrekvenser: från 1935 MHz till 1950 MHz och, i kombination, från 2125 MHz till 2140 MHz och från 1910 MHz till 1915 MHz. Bolaget hade tilldelats radiofrekvenserna för perioden mellan den

21 september 2006 och den 21 september 2021 genom ett beslut som syftade till att säkerställa allmänna kommunikationstjänster till slutanvändare (nedan kallat beslutet om tilldelning av radiofrekvenser). Genom ansökan av den 20 augusti 2021 begärde klaganden en förlängning av giltighetstiden för beslutet om tilldelning av radiofrekvenser, såvitt avser den del som hänför sig till de båda duplexfrekvenserna från 1935 MHz till 1950 MHz och från 2125 MHz till 1950 MHz.

- 2 Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (Republiken Sloveniens myndighet för kommunikationsnät och kommunikationstjänster) (motpart) avslog den 1 oktober 2021 ansökan om förlängning av beslutet om tilldelning av radiofrekvenser, med motiveringen att det enligt ZEKom-1 inte var möjligt att förlänga giltighetstiden för beslutet, som syftade till att säkerställa kommunikationstjänster till slutanvändare, utöver 15 år. Enligt motparten kan artikel 49 i direktivet om kodexen, vilken klaganden har åberopat, inte tillämpas vid beslut om förlängning, eftersom den inte är fullständig i rättsligt hänseende. Nämnda bestämmelse är delvis en öppen sådan, eftersom den måste kompletteras med konkret innehåll, och den ger även medlemsstaterna ett utrymme för skönsässig bedömning vad gäller det sätt på vilket den ska införlivas med nationell rätt. Republiken Slovenien har till exempel beslutat att inte införliva artikel 49.2 i direktivet om kodexen med den nya lagen över huvud taget, men har redan från början föreskrivit en 20-årig giltighetstid för rättigheterna.
- 3 Motparten har hävdats att artikel 49 i direktivet om kodexen inte heller innehåller några bestämmelser om automatisk förlängning av nyttjanderätter till radiospektrum, såsom klaganden har hävdats. Dessutom var det enbart i kraft av direktivet om kodexen som det för första gången föreskrevs en förlängning av giltighetstiden för individuella [nyttjanderätter], i enlighet med artikel 49.3 i detta, i syfte att säkerställa en 20-årig regulatorisk förutsebarhet. Detta innebär emellertid att villkoren för en förlängning måste vara kända redan vid den tidpunkt då nyttjanderätter till radiofrekvenser tilldelas. De villkoren behövde inte vara uppfyllda för den tilldelning av radiofrekvenser som ägde rum år 2006.

Parternas huvudargument

- 4 Klaganden har överklagat det beslut genom vilket motparten avslog klagandens ansökan om förlängning av giltighetstiden för beslutet om tilldelning av radiofrekvenser. Klaganden har i sitt överklagande gjort gällande att motparten, i fråga om beslut om tilldelning av radiofrekvenser vars giltighetstid har fastställts till 15 år, borde ha gett möjlighet till förlängning med ytterligare 5 år innan dessa löpte ut, i enlighet med artikel 49.2 i direktivet om kodexen, eftersom bestämmelserna i ZEKom-1 står i uppenbar strid med direktivet om kodexen. Klaganden anser att artikel 49.2 i det direktivet är klar, precis och ovillkorlig, varför den är direkt tillämplig och har direkt effekt. Syftet med den bestämmelsen är att säkerställa rättssäkerhet för befintliga rättsinnehavare samt en regulatorisk förutsebarhet för en period på minst 20 år. Klaganden har gjort gällande att

tillsynsmyndigheten således är skyldig, om rättigheterna har tilldelats för en period på 15 år, att inleda ett förnyelseförfarande minst två år innan de rättigheterna löper ut. Klaganden har påpekat att direktivet om kodexen är bindande för Republiken Slovenien från och med dagen för dess offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning, det vill säga från och med december 2018. Klaganden har vidare anfört att enligt det direktivet ska artikel 49.2 inte enbart tillämpas på förlängning av sådana individuella nyttjanderätter till radiofrekvenser som har tilldelats efter det att direktivet trädde i kraft, utan även på sådana rättigheter som tilldelades före antagandet av direktivet och som ännu inte hade upphört när direktivet trädde i kraft. På grundval av ovannämnda bestämmelse i direktivet om kodexen borde motparten således dessutom, från och med den 21 december 2020, ha möjliggjort en förlängning av de rättigheter som rättsinnehavarna tilldelats för en kortare tid än 20 år, så att de har en giltighetstid på 20 år. Detta gäller även i klagandens fall, eftersom den 15-årsperiod för vilken klaganden erhöll de omtvistade radiofrekvenserna löpte ut den 21 september 2021, vilket innebär att klagandens rättighet ännu inte hade upphört vid den tidpunkt då direktivet om kodexen trädde i kraft eller då tidsfristen för införlivande av detta löpte ut. Klaganden har yrkat att Upravno sodišče ska upphäva det överklagade beslutet och återförvisa ärendet till motparten för nytt beslut.

- 5 Motparten har i sitt svaromål gjort gällande att artikel 49.2 i direktivet om kodexen ska tillämpas endast om vissa villkor är uppfyllda och att den ger medlemsstaterna ett utrymme för skönmässig bedömning, eftersom den inte ålägger dem att bevilja automatisk förlängning. Motparten har dessutom hävdats att en förlängd giltighetstid för individuella [nyttjanderätter] till trådlösa elektroniska kommunikationstjänster via bredband föreskrivs för att säkerställa regulatorisk förutsebarhet under en period på 20 år vad gäller sådana radiofrekvenser som har tilldelats efter det att direktivet om kodexen trädde i kraft och att ovannämnda bestämmelse inte kan tillämpas retroaktivt. Motparten har påpekat att villkoren för beviljandet av en sådan förlängning borde ha varit kända redan vid den tidpunkt då nyttjanderätten till radiofrekvenserna tilldelades, det vill säga den 9 juni 2006 när den offentliga anbudsinfordran avseende de aktuella frekvenserna offentliggjordes i Republiken Sloveniens officiella tidning. Det aktuella beslutet om tilldelning av radiofrekvenser kan inte förlängas, mot bakgrund av ordalydelsen i artikel 49 i direktivet om kodexen, eftersom det i nämnda anbudsinfordran och därefter i beslutet om tilldelning av radiofrekvenser inte angavs att en förlängning var möjlig.

Kort redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

- 6 I förevarande mål uppkommer frågan huruvida det, för att säkerställa den fulla verkan av direktivet om kodexen, är nödvändigt att förlänga beslutet om tilldelning av radiofrekvenser eller huruvida de bestämmelser om giltighetstiden för individuella nyttjanderätter till radiospektrum som fastställs i det direktivet enbart är tillämpliga på sådana rättigheter som har tilldelats efter det att direktivet trädde i kraft. Om så inte är fallet uppkommer frågan huruvida det för att

säkerställa auktorisationsdirektivet fulla verkan är nödvändigt att bedöma huruvida det är lämplig att förlänga det aktuella beslutet om tilldelning av radiofrekvenser.

7 De rättsligt relevanta omständigheterna i förevarande mål är följande:

1. Motparten antog beslutet om tilldelning av radiofrekvenser den 21 september 2006 för en period på 15 år, det vill säga till och med den 21 september 2021.

2. Vid den tidpunkt då nyttjanderätten beviljades, det vill säga den 21 september 2006, var auktorisationsdirektivet i kraft i Europeiska unionen, i vilket det föreskrevs att om nyttjanderätt beviljas för en viss tid ska giltighetstiden vara skälig för den ifrågavarande tjänsten. I Republiken Slovenien var emellertid ZEKom i kraft, enligt vilken alla beslut om tilldelning av radiofrekvenser fick förlängas till mer än 15 år om alla de villkor som uppställdes för användningen av dessa radiofrekvenser vid den tidpunkt då beslutet upphörde att gälla var uppfyllda.

3. Den 21 september 2021, då beslutet om tilldelning av radiofrekvenser upphörde att gälla, var direktivet om kodexen i kraft i Europeiska unionen, där det inte uttryckligen anges hur medlemsstaterna ska reglera systemet med förlängning av sådana individuella nyttjanderätter till radiospektrum som inte har beviljats under det direktivets giltighetstid utan före detta och som således fortfarande är giltiga vid tidpunkten för det direktivets ikraftträdande.

4. Den 21 september 2021 var Republiken Slovenien tvungen att tillämpa ZEKom-1, som uttryckligen utesluter möjligheten att förlänga individuella nyttjanderätter till radiospektrum som har beviljats för att säkerställa allmänna kommunikationstjänster till slutanvändare utöver 15 år.

5. Vid den tidpunkt då giltighetstiden för beslutet om tilldelning av radiofrekvenser löpte ut (den 21 september 2021) hade Republiken Slovenien fortfarande inte införlivat direktivet om kodexen med nationell rätt, vilket den skulle ha gjort senast den 20 december 2020.

8 Avgörandet i förevarande mål beror således helt och hållet på huruvida bestämmelserna i artikel 49.1 och 49.2 i direktivet om kodexen är direkt tillämpliga, vilket skulle medföra att nyttjanderätten i regel ska förlängas med ytterligare fem år efter utgången av en period på 15 år, och på huruvida ovannämnda bestämmelser (även) är tillämpliga på sådana individuella nyttjanderätter till radiospektrum som uppkom före ikraftträdandet av direktivet om kodexen och som ännu inte hade upphört att gälla när det direktivet trädde i kraft, eller huruvida artikel 5 i auktorisationsdirektivet eventuellt är direkt tillämpliga på existerande rättigheter och det, vid den tidpunkt då beslutet om tilldelning av radiospektrum upphör att gälla, måste göras en bedömning av huruvida dess giltighetstid är skälig eller avkastningsperioden tillräckligt lång för investeringarna, på grund av att den bestämmelsen utgör hinder för en nationell

bestämmelse som utesluter förlängning utöver 15 år utan att hänsyn tas till huruvida giltighetstiden är skälig eller avkastningsperioden tillräckligt lång för investeringarna.

- 9 Det är ostridigt att Republiken Slovenien har underlåtit att införliva direktivet om kodexen med nationell rätt inom den föreskrivna fristen. Upravno sodišče betvivlar därför att bestämmelserna i artikel 49.2 första–fjärde stycket i direktivet om kodexen är av precis och ovillkorlig karaktär. För avgörandet i förevarande mål måste det fastställas hur begreppet ”regleringen är förutsebar för rättsinnehavarna” ska tolkas. Klaganden har tolkat det så, att rättigheten ska beviljas för en period på 15 år, men att den 20-åriga förutsebarheten ska säkerställas genom ett erkännande av nödvändigheten av att förlänga ovannämnda rättighet med ytterligare fem år i enlighet med föreskrifterna i artikel 49.1 i ovannämnda direktiv, såvida det inte fastställs att en sådan förlängning skulle strida mot de allmänna kriterier som anges i artikel 49.2 tredje stycket a eller b i samma direktiv eller såvida den behöriga myndigheten inte har inlett en tillsynsåtgärd till följd av bristande uppfyllande av villkoren för nyttjanderätten, i enlighet med artikel 49.2 fjärde stycket.
- 10 Enligt den hänskjutande domstolen är det oklart huruvida medlemsstaterna är fria att fastställa på vilka villkor de ska säkerställa 20-årig förutsebarhet vad nyttjanderätten beträffar, det vill säga på vilka villkor de, om de beslutar att den rättigheten ska gälla i 15 år, ska garantera en förlängning av denna med ytterligare fem år. Den hänskjutande domstolen vill därutöver få klarhet i huruvida direktivet om kodexen är tillräckligt precist för att den ska kunna grunda sitt avgörande på det.
- 11 Frågan är således huruvida ovannämnda direktiv ger medlemsstaterna rätt att bestämma vilka villkor som de ska beakta vid en förlängning av rättigheten. I denna riktning pekar framför allt artikel 49.2 tredje stycket i direktivet om kodexen, där det fastställs att innan nyttjanderätten beviljas ska medlemsstaterna för alla berörda parter tillgängliggöra de allmänna kriterierna för en förlängning av nyttjanderättens giltighetstid, och därefter ange de krav som sådana allmänna kriterier kan hänföra sig till. Om de villkor som uppställs i det direktivet var direkt tillämpliga skulle det nämligen inte vara nödvändigt med ett särskilt tillgängliggörande av de kriterierna, eftersom det måste antas att kriterierna, om de finns med i en redan offentliggjord bestämmelse, är eller borde vara kända för dem som de riktar sig till.
- 12 Den hänskjutande domstolen vill dessutom få klarhet i huruvida det i samma direktiv föreskrivs allmänna villkor som måste vara uppfyllda vid en förlängning (säkerställande av konkurrens, en effektiv användning av radiospektrumet, främjande av innovation och investeringar samt sysselsatt kapital). Men framför allt anser den hänskjutande domstolen att det är oklart huruvida staten efter eget skön får besluta att en förlängning beror på omfattningen av de investeringar som har gjorts i infrastrukturen eller huruvida det redan i själva direktivet föreskrivs att detta villkor, och därmed avkastningen på det investerade kapitalet, måste vara

uppfyllt för en förlängning, eftersom detta framgår av såväl artikel 49.1 som artikel 49.2. Den hänskjutande domstolen vill även få klarlagt hur förhållandet mellan dessa kriterier ser ut, det vill säga vilket kriterium som ska ha företräde framför de andra, eller huruvida medlemsstaterna i stället är fria att fastställa denna aspekt (endast) när de införlivar direktivet.

- 13 För det fall EU-domstolen ger ett jakande svar på frågan huruvida artikel 49.1 och 49.2 i direktivet om kodexen har direkt effekt i vertikala rättsförhållanden, vill Upravno sodišče även få klarhet i huruvida det direktivet kräver en 20-årig förutsebarhet eller en förlängning med ytterligare 5 år av en rättighet med en giltighetstid på 15 år (på vissa villkor) även för sådana individuella nyttjanderätter till radiospektrum som tilldelades innan nämnda direktiv trädde i kraft. Artikel 124 i direktivet om kodexen innehåller nämligen inte några övergångsbestämmelser för sådana rättigheter, och den hänskjutande domstolen kan inte heller av skälen i direktivet utläsa syftet med detta när det gäller de förhållandena. Att direktivet inte kan tillämpas retroaktivt kan på sin höjd utläsas av artikel 49.2 tredje stycket i direktivet, där det fastställs att kriterierna för en förlängning ska vara kända redan innan rättigheterna beviljas, samt av det fjärde stycket i samma bestämmelse, av vilket det framgår att förfarandet för förlängning ska inledas senast två år före giltighetstidens utgång. En sådan tidsperiod kan i själva verket inte säkerställas för rättigheter som löpte ut tidigare än två år efter det att direktivet om kodexen trädde i kraft.
- 14 Den hänskjutande domstolen vill dessutom få klarhet i huruvida beslutet om en förlängning, mot bakgrund av bestämmelserna i artikel 50.1 i direktivet om kodexen, kan påverkas av den omständigheten att möjligheten till en förlängning var uttryckligen utesluten enligt den lag som var i kraft vid den tidpunkt då den rättigheten upphörde.
- 15 För det fall EU-domstolen ger ett nekande svar på frågan huruvida direktivet om kodexen är tillämpligt på en förlängning av individuella nyttjanderätter till radiospektrum som beviljades innan det direktivet trädde i kraft, vill Upravno sodišče få klarhet i huruvida samma effekt som den som föreskrivs genom det direktivet eventuellt ska säkerställas på grundval av den bestämmelse som var i kraft vid den tidpunkt då rättigheten beviljades och som anges i artikel 5.3 i auktorisationsdirektivet, enligt vilken rättighetens giltighetstid ska vara skälig för den ifrågakvarande tjänsten, eller med hänsyn tagen till den omständigheten att det krävs en tillräckligt lång avkastningsperiod för investeringarna, eftersom den bestämmelsen är ovillkorlig och klar och inte kräver att några rättsakter antas av unionsinstitutionerna eller medlemsstaterna. Upravno sodišče känner i själva verket till rättspraxis från EU-domstolen som i mål C-205/20 slog fast att bestämmelsen i artikel 20 i direktiv 2014/67, enligt vilken sanktioner ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, har direkt effekt. Skälighet och proportionalitet är jämförbara begrepp i fråga om tydlighet och avsaknad av villkorlighet. För det fall ovannämnda bestämmelser i auktorisationsdirektivet eller i direktivet om ändring av auktorisationsdirektivet

ska tillämpas, vill den hänskjutande domstolen få klarhet i vilka kriterier som ska tillämpas för en förlängning av en individuell nyttjanderätt till radiospektrum.

ARBETS
DOKUMENT